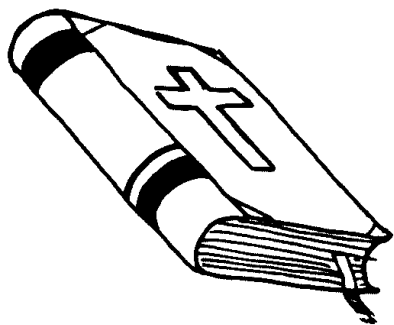

Farní věstník

ZÁŘÍ 2016

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXIV, číslo 9

**Máš mapu? zeptal se mě indián. Kývl jsem.
Dám ti lepší, odvětil.**

Pouštět se na průzkumy v jihoamerických pralesech není jednoduché ani pro toho, kdo se chlubí, že je v nich jako doma. Říkávám, že se tam vyznám jako doma na návsi. Samozřejmě že přeháním. I když má člověk sebevíc zkušeností, nikdy neví, jestli se vrátí. Často vzpomínám si na svou první cestu do pralesů.

Byl jsem absolvent, který dostal možnost vycestovat, a všechno pro mě bylo nové. Pár dní jsem bydlel u jednoho starého indiána, než mi došla zavazadla. Někde se zpozčila, to se v těch končinách stává. Vlastně jsem mohl být rád, že ke mně vůbec došla.

Připravil jsem se ráno na cestu. S průvodcem a členy doprovodu, indiány, kteří dělali nosiče. Měl jsem být pár dní v dálce, a i když jsem se na výpravu těšil, nyní, před vstupem do pralesa, na mě dolehla úzkost. Starý indián, pan domácí, to zřejmě rozpoznal, snažil se mě uklidnit, povzbuzoval mě, jako bych se nevydával do území, kde je nebezpečí na každém centimetru. Jako bych se měl projít po lázeňské kolonádě.

“Máš mapu?” zeptal se mě. Kývl jsem. “Dám ti lepší,” řekl.

Lepší? Měl jsem nejlepší, jaká se dala pořídit, prvotřídní vybavení.

Indián přesto na chvíli zmizel ve své chatrči a za chvíli se vracel. Podával mi cosi zabaleného v papíru. Převázaného stužkou. “Už jsem ti to včera připravil,” usmál se na mě, “je to můj dárek pro tebe.” Vzal jsem balíček. Víím, že je slušnost rozbalit dárek před dárcem, aby se ten, kdo obdarovává, mohl potěšit z přítelovy radosti.

Rozbalil jsem balíček. Kniha. Otevřel jsem ji. Evangelium.

Listoval jsem v něm chvíli, pak jsem se na starého indiána udiveně podíval. “Tohle je nejlepší mapa,” usmíval se a jeho tvář pokrytá vráskami jako tamaryškovými větvičkami se spokojeně protáhla ve vlídném úsměvu.

“Mapa,” opakoval jsem zamyšleně. “Evangelium je nejlepší mapa pro každého, ať chce jít kamkoliv,” řekl starý indián tiše.

Jediná správná mapa na cestu. Slyšel jsem už tolik slov o víře, o evangeliu, ale nikdy jsem neslyšel přesnější a užitečnější definici než tu, jakou vymyslel tenhle starý indián.

Je jediná mapa, podle které lze jít vždy – Jediná mapa, která vždy dovede k cíli, jediná, podle které se nikdy nezabloudí.

Pokud jde člověk podle téhle mapy – Nikdy se nemusí bát, že by opustil správný směr

převzato www.vira.cz

Bohoslužby v měsíci září 2016

So	3. 9. 2016	18:00	Matka Boží
Ne	4. 9. 2016	7:30	sv. Jakub
		9:00	Matka Boží
		10:30	Matka Boží
So	10. 9. 2016	18:00	Matka Boží
Ne	11. 9. 2016	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Štěpnice
So	17. 9. 2016	18:00	Matka Boží
Ne	18. 9. 2016	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	24. 9. 2016	18:00	Matka Boží
Ne	25. 9. 2016	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

“Střídání” kaplanů

S pravidelností dochází každý rok ke střídání kaplanů v naší farnosti. Ne jinak tomu je i letos. Novým kaplanem byl jmenován Mgr. P. Zdeněk Dršťka.

Otci P. Lubomíru Řihákoví děkujeme za jeho službu v naší farnosti a v modlitbách prosíme o mnoho Božích milostí v jeho působení v nové farnosti. a novému panu kaplanovi přejeme, aby se mu v naší farnosti líbilo, jak bývá dobrým zvykem se nám nyní blíže představí.

Narodil jsem se jako velmi malé dítě – stalo se tak 28. dubna 1980; od té doby jsem poněkud vyrostl. Ve svých skautských letech na sklonku minulého století jsem jezdil na tábor k Nové Říši, proto pro mě Telč není velkou neznámou. Kromě těchto a podobných občasných výjezdů jsem valnou měrou trávil život v rodném Brně, kde jsem vystudoval ZŠ, Biskupské gymnázium a FF MU, obory latina a obecná jazykověda. Následně jsem nastoupil do Radia Proglas coby náboženský redaktor – rovněž v rodném Brně. V dobách proglasových jsem se vrhl na dálkové studium křesťanské výchovy.

Za studentských let (přibližně na podzim 1992) jsem se setkal se svou životní láskou – kávou; tento vztah v neztenčené míře trvá. Jinak jsem stále svobodný. 22. prosince 1996 jsem byl pokřtěn a biřmován, zázemí jsem našel ve farnosti Brno-dóm.

V proglasových letech mě také postihlo povolání, pročež jsem v září roku 2008 nastoupil do konviktu v Olomouci, zde jsem pak pokračoval ve studiu teologie na CMTF UP a ve formaci v Arcibiskupském kněžském semináři.

Na Olomouc vzpomínám velice rád, zvláště pak díky přátelům z VKH. Studium jsem dovršil 31. května 2013 – díky předchozímu dálkovému studiu o rok dříve. Poslední rok formace jsem proto strávil v terénu jako pastorační asistent, a to zvláště ve farnostech Letovice a Rozhraní. 21. června 2014 jsem byl vysvěcen na jáhna a dostal jsem umístěnku do farnosti Brno-Zábřovice.

Kněžské svěcení jsem přijal v Brně na Petrově 27. června 2015, svou první mši – primici – jsem slavil téhož dne na tomtéž místě. Mým prvním kněžským působištěm byly farnosti Měřín a Uhřínov na Velkomeziříčsku.

Mým oblíbeným světcem je sv. Tomáš Becket. Ve volném čase hltám knihy, hraji minigolf, popíjím kávu a v zimních měsících krmím kačenky. Krom toho se věnuji studiu díla českého velikána Jára Cimrmana. Nesnáším holení. Sportu se spíše vyhýbám, zpěv mi zakazují Ženevské konvence, s nadváhou nebojuji, neboť jsme se shodli na pokojném soužití. Vztah k práci: Lk 16,3

Všem čtenářům žehná a o modlitbu prosí o. Zdeněk Dršťka

Biskup Vojtěch jubilantem

V pořadí třináctý diecézní brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle se v těchto dnech dožívá sedmdesátých narozenin a vzkazuje: “Děkuji nejen za blahopřání k narozeninám, ale především za modlitby, kterými mne v biskupské službě mnozí provázejí a posilují.”

Při příležitosti životního jubilea přijal otec biskup Vojtěch Cikrle pozvání ke krátkému rozhovoru.

Otče biskupe, co pro vás znamená víra?

Životní postoj, ve kterém objevuji Boha jako otce, ostatní lidi jako sourozence a sebe samého stále v novém životadárném světle.

Co je podle vás láska?

Tajemství, které odhalujeme celý život, ať jsme věřící či nevěřící. Láska má mnoho podob – mezi mužem a ženou, mezi sourozenci, mezi přáteli, milosrdná láska k potřebným, dnes pohrdaná láska k vlasti, ap. Křesťané věří, že pramen lásky je v Bohu. Přesněji ve vztahu lásky mezi Bohem Otcem a Synem Ježíšem Kristem a že tímto pramenem je Duch Svátý. Právě tento vztah lásky inspiroval věřící, aby se v minulosti s naprostou samozřejmostí ujímali nemocných, postižených, sociálně slabých a jinak strádajících, a snaží se, aby tato láska byla pravdivým výrazem také jejich manželství. Dalo by se říci, že láska neexistuje nějak imaginárně, sama o sobě, ale v nás. Je to i naše osobní dílo, které může mít mnoho inspirací a podob.

A naděje?

Naděje se vždy vztahuje k budoucnosti a pokud se nejedná o naději falešnou a demotivující, dodává sílu pro život v přítomnosti. Může se opírat o lidské síly, vědomosti, statistiky, o štěstí, o osud... O této silné lidské naději se říká, že umírá až naposled. Existuje ale také naděje reálnější a mocnější, která ukotvuje věřícího člověka v Boží lásce a jeho blízkosti, a to i uprostřed bojů, zmatků a často i utrpení. A právě o této naději bylo napsáno, že nedojde hanby.

Jaký význam má v životě člověka radost a utrpení?

Radost a utrpení mají k sobě velmi blízko. Po radosti toužíme, utrpení snášíme. Není možné zvolit jen radost a utrpení vyloučit. Někdy je právě schopnost přijmout utrpení nebo odříkání přímou úměrou budoucí radosti. Znájí to sportovci, umělci i mnozí jiní. Radost a utrpení patří k lidskému životu a jejich prožívání může být cestou k moudrosti srdce.

Jak byste charakterizoval biskupskou službu?

Být služebníkem Velkého. S poctami i pohrdáním. Biskupská služba je také jakýmsi projekčním bodem pro dobré i pro špatné.

Brněnským biskupem jste již dvacátým šestým rokem. Kdybyste znovu začínal, dělal byste něco jinak?

Určitě bych mnoho věcí dělal i jinak. Ale to mohu říct až na základě zkušeností, které mám a s odstupem času, když vidím, jak se věci vyvíjely a jaké byly možnosti. O mnohých věcech nebudeme až do konce života vědět, jestli byly rozhodnuty dobře nebo špatně.

Co Vám dvacet šest let v biskupském úřadu dalo?

Bezesné noci i radostný úžas z toho, co tvoří Bůh.

Snažil jste se v životě něčemu vyhnout?

Například trapasům. Ale marně.

Právě probíhá olympiáda v Rio de Janeiru. Je nějaký vztah mezi sportem a vírou?

Myslím, že docela blízky. Ve sportu se usiluje o sportovní vítězství, v životě křesťana navíc o vítězství ducha. Oboje vítězství stojí čas, námahu, někdy bolest, musejí se překonávat překážky. Ale stát na stupních vítězů - obrazně řečeno - rozhodně stojí za všechny oběti.

Ve svém biskupském programu jste si již před let vytýčil dvě priority – “Rodina a farnost”. Brněnská diecéze si v příštím roce bude připomínat 240. výročí svého založení. Jaké máte další cíle?

Cíl mám stále jediný – aby diecéze byla živým organismem těla univerzální církve. Přál bych si, aby byl tento organismus v určité symbióze s prostředím, ve kterém žije, a zároveň přijímal “živiny” odjinud a stával se biblickým kvasem, solí a světlem.

Biskup Vojtěch Cikrle se narodil 20. srpna 1946 v obci Bosonohy (dnes městská část Brna). Protože pocházel z komunistickým režimem pronásledované rodiny (jeho otec byl z politických důvodů 11 let vězněn), nemohl studovat, vyučil se slévačem a odmaturoval až později na večerní Střední škole pro pracující v Brně. Jako dělník pracoval ve Šmeralových závodech, ve Zbrojovce a na stavbě dálnice Praha-Brno. V letech 1969 až 1971 vykonával základní vojenskou službu. V roce 1971 byl přijat ke studiu na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic. Na kněze byl vysvěcen 27. června 1976 v brněnské katedrále. Od roku 1976 do roku 1982 působil jako duchovní v Jaroměřicích nad Rokytnou, v Jihlavě, ve Znojmě, ve Slavkově u Brna, ve Velkých Němčicích a Starovicích. V letech 1982 až 90 vykonával funkci prefekta, později rektora v Kněžském semináři v Litoměřicích. Dne 14. února 1990 byl (po osmnácti letech uprázdněného biskupského stolce) papežem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí 13. sídelním biskupem brněnské diecéze. Biskupské svěcení přijal 31. března 1990 z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka. Při České biskupské konferenci je předsedou Komise pro kněžstvo, Rady pro rodinu a Rady pro bioetiku, dále je členem Komise pro liturgii.

Autor článku: Martina Jandlová

Zpráva z jednoty Orel

Orelská florbalová škola

Chcete, aby vaše děti provozovaly moderní aktivní sport, který plně rozvíjí motoriku celého těla a podporuje fyzickou zdatnost? V novém školním roce pokračují kroužky

florbalu pro holky i kluky ve 4 věkových kategoriích:

Přípravka	2011 – 2009
Elérové	2008 – 2006

Kluci a holky dohromady. V tělocvičně ZŠ Hradecká v pondělí od 17:00. První schůzka 12. září.

Mladší žáci	2005 – 2003
Mladší žákyně	2005 – 2003
Starší žáci	2002 – 2001
Starší žákyně	2002 – 2001

Samostatně kluci a samostatně holky. V hale Sokola ve čtvrtek od 18:00. První schůzka 15. září. Pod vedením zkušených trenérů.

V případě potřeby dětem vybavení do začátku zapůjčíme. Nováček si může přijít florbal nezávazně vyzkoušet. První měsíc může hrát zdarma a bez přihlášky. Podrobnosti na tel. 603494660 nebo na www.oreltelc.cz/florbal.

Přespolní běh

Všechny fanoušky běhu a běhání zveme na 4. ročník obnoveného přespolního běhu **Roštejské stráně**. Po loňském debutu v Orelské běžecké lize, kterého se účastnilo 89 běžců, vás můžeme pozvat na kvalitně obsazený závod, kde závodili běžci od zanicených amatérů po profesionály. Pro rekreační běžce je již tradicí běh rodin, kde vítězí každý kdo doběhne, a pro odvážlivce co se nebojí trochu zašpinit máme letos speciální překvapení. Přijďte v sobotu 1. října v 9:00 do kempu u rybníka Roštejna a těšte se na zajímavou trať, kvalitní běžce a i slušnou porci zábavy. Aktuality sledujte na www.oreltelc.cz/rostejske_strane.

Ohlédnutí se za SDM v Krakově

Poslední červencový týden se konaly světové dny mládeže v Polsku. Do Krakova se sjelo přes dva a půl milionu mladých lidí z celého světa. Z České republiky se na tuto pouť vydalo šest tisíc mladých a s nimi i 25 seminaristů z Arcibiskupského kněžské semináře v Olomouci. Šest bohoslovců se zapojilo do organizace v rámci přípravného týmu. Celkem byli zapojeni ve třech skupinkách: doprava, úklid a doprovázení otců biskupů. Myslím, že setkání bylo pro všechny velkým povzbuzením ve víře i krásný důkaz existence živého společenství církve.

Kromě programu v Českém národním centru jsme se také mohli účastnit programu s papežem Františkem, který k nám čtyřikrát promluvil. Přes všechny krásné myšlenky ve mě nejvíc rezonuje ta, že "štěstí není na pohovce" čili z naplnění života v jednoduchém a laxním přístupu, ale v lásce. A to si myslím, že je pro nás seminaristy důležité si uvědomit.

Závěrem zbývá jen říct, že už se teď těšíme na další podobně krásné a hluboké okamžiky, které budeme moci zažít v roce 2019 na Světových dnech mládeže v Panamě.

Bohoslovec Jiří Dyčka

Zážitky ze setkání

Nejsilnějším zážitkem Světového dne mládeže pro nás bylo rozloučení s lidmi z vesnice, kde jsme byly na předprogramu - samozřejmě jsme se neubráníli slzám. Bydlety jsme v malé vesničce v tarnovské diecézi s nádherným jménem Wiewiórka (veverka), bylo tam strašně milo.

Přespávaly jsme v rodině mladých manželů se dvěma malými kluky. Do jejich domu jsme se ale dostávaly až pozdě večer. Ve farnosti totiž bylo asi dvacet mladých, kteří se střídali a vytvářeli pro nás program od rána až do večera. Měli pořád dost energie, byli všichni úplně nabití. S nimi nešlo být unavený :-). Hráli jsme s nimi fotbal, prvně se nám Čechům podařilo remízovat. Potom jsme týmy namixovali, takže jsme vlastně všichni vyhráli. Poslední večer se hrálo asi do jedenácti, předtím jsme tancovali polku a vřtenou, nohy bolely. Vraceli jsme se potom ze zápasu vesnic se skupinkou Poláků, a zpívali jsme na střídačku české a polské písničky, hlavně lidovky – to bylo moc krásné.

První dojmy z Krakova? My tu nechceme být, jsou tu samí Češi, chceme zpátky do Wiewiórky! Tady v Českém národním centru se mluví převážně česky a nám chybí polština, je to úžasný jazyk. Umíme z ní ale jen něco málo, spíš slovíčka.

Moc se těšíme, že za námi naše wiewiórská farnost přijede do Brna. Nevíme, kolik jich bude a jak to zorganizujeme, ale jsme připraveni je ubytovat a všechno jim ukázat. A naše hostitelská rodina? Mají naši adresu a zastaví se, až pojedou na dovolenou k moři.

(Veronika Nováková a Adéla Koudelková, brněnská diecéze)

Poznámka redakce FV - tento prostor byl původně vyhrazen pro zážitky mládeže z telčské farnosti, kteří se účastnili tohoto setkání. Do uzávěrky tohoto čísla jsme příspěvek nezískali, tak snad příště.

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

**Dne 10.9.2016 v 15:00 hod.
u kapličky u Loužku v Dyjici**

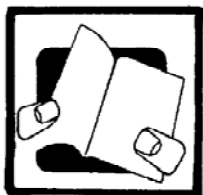
Srdečně zveme všechny na bohoslužbu věnovanou poděkování za úrodu, kterou bychom rádi navázali na tradici děkovných mší svatých ve Stranné

Začínáme ve 14.15 hod. u kaple v Dyjici, odkud vyjde procesí směrem k Loužku, cestou modlitba růžence.

Přijezdová polní cesta od Dyjice k Loužku bude označena, možnost parkování i v blízkosti kapličky.

Koná se jen za příznivého počasí!

Budeme rádi, když nám pomůžete s občerstvením a donesete něco k zakousnutí!

Z farní knihovny

Zázraky se opravdu dějí - Briège McKenna, Henry Libersat

Málokterá žena změnila život tolika kněží po celém světě jako irská sestra Briège McKenna. Zajímavé je, že v době, kdy se mnohé katolické ženy v USA domáhají práva na svěcení, sestra Briège se cítí povolána kněze ze všech sil podporovat. Už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží jim Božím slovem a modlitbou za uzdravení.

Jaké uzdravení? Sestra Briège odevzdala celý svůj život Kristu a každý den se učí více ho znát a milovat. Jejím největším darem je právě schopnost zvát druhé k obrácení, probouzet v nich touhu po

tom, aby i v jejich životě byl Ježíš na prvním místě. Bůh sám pak doprovází její svědectví znamením a zázraky, jak to dělal v dobách apoštolů. Sestra Briège dosvědčuje: “To Bůh dělá divy. Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže dělat víc, než ukazovat na Ježíše, pomáhat ostatním objevovat ho ve vlastních srdcích a dovolit mu, aby je obdaroval.” Kéž je tato kniha pro mnohé pramenem povzbuzení a nové naděje, že Pán je stejný – včera, dnes i navěky.

Boha neokecáš - Josef Mixa v rozhovoru s Vítém Hájkem

Mons. Josef Mixa (* 1925) je jednou z nepřehlédnutelných kněžských osobností současnosti. U příležitosti jeho 90. narozenin noviny psaly, že jde o nejstaršího aktivně působícího kněze v Čechách. Úctyhodný je on sám, ale i zástup lidí, jimž se nesmazatelně vepsal do života. Přesto nebylo snadné ho přesvědčit, že má co říct a že jeho protřibené pohledy na život budou čtenáře zajímat.

Nenarodil se ve snadné době, v mládí prožil válečnou okupaci Československa a pak celý totalitní režim. Vyrůstal v rodině pražského obchodníka a měl převzít obchod po rodičích, ale četba Bible dala jeho životu nový směr. Po studiu teologie v Litoměřicích přijal kněžské svěcení a začal působit u Sv. Anny v Praze na Žižkově. Od roku 1968 sloužil jako sekretář kardinála Tomáška a zároveň v kostele Sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech. Shromažďovalo se kolem něj živé společenství věřících, včetně osobností podzemní církve, což bylo trnem v oku orgánům STB. Proto byl roku 1973 přeložen z Prahy do Stanovic u Karlových Varů, kde žije dodnes.

Knih rozhovorů vznikla z iniciativy a k velké radosti jeho přátel.

Mgr. Vít Hájek (* 1955) je filmový a televizní dokumentarista. Ve své tvorbě se zaměřuje na historii, umění, vědu a portréty osobností. Rozhovor s P. Josefem Mixou je jeho knižní prvotinou.

Oběť případu Babice - Jan Bula 1920-1952, František Kolouch

Zhasl nedokouřenou cigaretu a pohledem se ještě rozloučil se svými obrázky. Jeden z dozorců si od něj převzal napsané dopisy. Pak byl odveden do dvorku v rohu zadní budovy věznice... Soudce mu přečetl rozsudek státního soudu, rozhodnutí Nejvyššího soudu a přípis prokuratury o zamítnutí milosti. P. Jan Bula ho nevnímal. Byl vyrovnaný a připravený zemřít...

(ukázka)

V červenci 1951 zazněly ve škole v Babicích výstřely. Zemřeli tři funkcionáři MNV. Třebaže již druhý den byli pachatelé dopadeni, využil komunistický režim událost jako záminku pro likvidaci dalších “nepohodlných” osob. Rozpoutal tak jednu z největších represivních akcí v dějinách Československa.

V kontextu atmosféry padesátých let nám autor představuje životní příběh mladého kněze Jana Buly, jednoho z nevině popravených v kauze Babice.

Pro ty, kdo si ještě nevyhledali 3. verš 16. kapitoly Lukášova evangelia o kterém se zmiňuje nový pan kaplan ve svém představení.

3. Správce si řekl: „Co budu dělat, až mě můj pán propustí? Kopat nemohu, žebrat se stydím...”

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 18. 9. 2016

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*